

Bábelnök után „kvótaasszony”

2024 július 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Bidennek elnökként is le kellett volna mondania, Harrisnek az ölébe hullott a jelöltség.

amala Harris eddig nem szült gyereket, mivel pedig az idén betölti a hatvanat, valószín?leg már nem is fog. Márpedig több mint száz éve, Warren G. Harding óta nem volt olyan elnöke az Egyesült Államoknak, akinek ne lett volna saját gyermeke, legalábbis hivatalosan – balkézr?l azért Hardingnak is volt. Ez azért érdekes a mostani elnökválasztási évben, mert miután az amerikai politikusok a személyes hitelüket az évek hosszú során rendre elherdálják, mentsvárként marad nekik a család és az ahhoz, valamint a valláshoz kapcsolódó értékek. Az elnökök a beiktatásukkor rendszerint a Bibliára esküsznek. Kamala Harris, amikor 2021-ben Joe Biden alelnöke lett, rögtön kett?re is esküt tett, ezeket zsidó vallású férje, Doug Emhoff tartotta neki.

A „saját család” fogalmának jelentése változóban van Amerikában, márpedig ez is az elnökválasztást befolyásoló tényez? lehet. Naponta 1300 (!) mozaikcsalád képz?dik a jelen állás szerint 342 milliós Egyesült Államokban. Minden tíz amerikai családból négyben az egyik házas- vagy élettárs egy korábbi házasságából, kapcsolatából is hozott gyereket.

Választási stratégáknak kell tehát kiszámolniuk, mi nyom vajon többet a latban: az, hogy J. D. Vance – Donald Trump republikánus alelnökjelöltje – gyermektelen mivolta miatt támadta korábban Harrist, avagy az alelnök mostohagyerekeinek és édesanyjuknak (Emhoff els? feleségének) a nyilvános kiállása Harris mint jó pótanya mellett?

A stratégák különösen azt szeretnék tudni, hogyan áll ezzel és néhány más kérdéssel Harris abban a néhány kulcsállamban, amelyek – az amerikai elektori rendszer sajátosságainak megfelel?en – eldönthetik a választás kimenetelét. E sorok írásakor a Harris és Trump közötti versengésben utóbbi minimális el?nyét mérik, viszont a kulcsállamok közül Trump Georgiában, Pennsylvaniában, Arizonában és Michiganben is vezet, míg Wisconsinban döntetlenre áll. Egy bizonyos: Joe Biden visszalépése óta új kampány kezd?dött Amerikában. Trump – akit üzletembernek neveltek – vissza is kérné a pénzt, amit a republikánusok az elmúlt fél évben az elnökkel szembeni kampányra fordítottak.

A demokraták csúnyán elszámolták magukat a Joe Biden nev? biodíszletet illet?en, aki mostantól, hogy átadta végre Harrisnek a stafétabotot, félhivatalosan is béna kacsa. Biden tényleges egészségi állapotának folyamatos eltagadása, majd az ezzel kapcsolatos ködösítés egy ponton túl végképp tarthatatlanná vált.

Ez a pont a Trumppal folytatott június végi tévévitája volt, amelyben az úgynevezett szabad világ önjelölt vezérürüje, az Egyesült Államok els? embere az egészségpolitikával kapcsolatban a következ? hangsort adta le: „bebiztosítva, hogy minden egyes egyedülálló magányos személyt jogosulttá tudjunk tenni arra, amit meg tudtam tenni a Coviddal – elnézést, amikor megteszünk minden t?lünk telhet?t –, hm, nézzék, ha végül legy?zzük a Medicare-t”. Vagyis ha – legalábbis Biden szerint – legy?zik az amerikai egészségbiztosítási rendszert. Majd pár nappal kés?bb, sokadik elszólásként, ráadásul a NATO vezet?i el?tt Biden Putyin elnöknek nevezte az ukrán Volodimir Zelenszkijt.

Korábban meg egy húsvéti nyúlnak öltözött kabalafigura igazította útba, hasra esett a légier? akadémiájának végz?sei el?tt, elszundított egy nemzetközi tanácskozáson, lebucskázott az elnöki különgép lépcs?jén, illetve a felesége segítsége nélkül képtelennek bizonyult arra, hogy felvegye a zakóját. Mindez súlyos mozgáskoordinációs zavarokra utalt, amelyeket a kaján világ nemcsak látott, hanem számtalanszor újra lejátszott azóta az elektronikus eszközein.

Ha egy id?s ember megbotlik el?ttünk a repül? lépcs?jén, akkor felsegítjük és együttérzünk vele. Bident azonban, ezt a hiú és becsvágyó bábot kinevette a világ. Személyes szerencsétlensége, hogy fél évszázadon át rótta a washingtoni folyosókat, figyelte ki a hatalomhoz vezet? járást, alkudozott és mutyizott, miközben a klánja felé hajlott a keze (Isten, haza, Biden család), ám mire élvezhetné a hatalmat, összekeveri a Gizikét a g?zekével.

Így lett az új bels? világában Macronból Mitterrand, Zelenszkijb?l Putyin, Harrisb?l Trump.

Biden tulajdonképpen remek, noha kéretlen reklámarca az amerikai háttérhatalomnak. Aki eddig nem hitt ebben, most már hisz. Jó kérdés, ki volt a legutóbbi amerikai elnök, aki ténylegesen maga irányította volna az Egyesült Államokat. George W. Bush már biztosan nem tartozott közéjük, Trumpnak pedig nem hagyták; nemcsak a kongresszussal és a bíróságokkal hadakozott folyamatosan, hanem a saját apparátusa is szabotálta a munkáját. De

Bidenr?l, aki a végletekig kitartott, bizonygatta az erejét és az eltökéltségét, már senki nem gondolta, hogy bárminek is az ura lenne. Egyik utolsó igénye arra vonatkozott, hogy többet kellene aludnia, és este nyolc óra

utánra már ne szervezzenek neki hivatalos programot. Nem hangzik túl elnökiesen.

Kamala Harrisnek az ölébe pottyant az elnökjelöltség. Viszonylag kés?n, de talán nem túl kés?n. Az amerikai Demokrata Pártnak talán 1968-ban volt ennyire hektikus éve legutóbb. Lyndon Johnson elnök még az el?választások alatt visszalépett, lehetséges utódát, Robert Kennedyt pár hónapra rá megölték. A beugró jelöltjüket a republikánus Richard Nixon jól elverte, és népszer? elnöknek is bizonyult egészen addig, amíg a Watergate-botrány miatt – éppen most fél évszázaddal ezel?tt – lemondani nem kényszerült. Egyedüliként az amerikai történelemben. Tulajdonképpen ezt kellett volna tennie Bidennek is.

A demokraták – megijedve az elnökjelölti vita utáni közvélemény-kutatási adatoktól – már nem Bident, hanem saját magukat féltették, patkány módjára iszkolva a süllyed? hajóról. Gyakran megfeledkezünk róla, de november 5-én képvisel?házi és részleges szenátusi választásokat is tartanak az Egyesült Államokban. Az ezeken induló több száz demokrata párti politikust leginkább a saját megválasztása érdekli.

Vezet?ik féltik szenátusi többségüket és az esélyt, hogy visszaszerezzék a képvisel?házat a republikánusoktól. Biden terhessé vált számukra és az országot a mindennapokban elirányítgató háttérhatalom számára is. Az elnöknek ezért mennie kellett.

Ahogy mennie kellett a napokban Bob Menendeznek is. New Jersey állam demokrata szenátora már legfeljebb a börtön felé menendez. Korrupció miatt ítélték el, több százezer dollár értékben találtak nála kétes eredet? aranyat és készpénzt. ? az els? amerikai szenátor, akit külföldi ügynökként ítéltek el.

Bidennel vállvetve Menendez is az egymást követ? Orbán-kormányok bírálói közé tartozott, többek között – éppen ? – korrupcióval is vádolva hazánkat. „Menendez és Biden kritikái hamarosan kézzelfogható formát ölthetnek” – riogatott 2020-ban a HVG, Trump választási vereségére készülve. De azóta fordult a kocka, Trump nyerésre áll, Menendez és Biden pedig mennek a süllyeszt?be. A HVG még megvan.

Igen, valójában Bidennek az elnökségr?l is le kellett volna mondania. Miért is ne? Láthatóan nemcsak további négy és fél évre nem alkalmas az elnöki tisztség betöltésére, de már most sem az. Ennyire keser? pirulát azonban nem akartak lenyeletni vele a párttársai, nem akarták Nixonnal egy szintre helyezni. Tulajdonképpen hálásak is lehetnek neki, hogy négy évre feltartóztatta Trumpot.

A kérdés most az, Harris fel tudja-e ?t tartóztatni. Harrist színes b?r? n?ként eleve a kisebbségi paraméterei miatt találták meg négy éve, hogy Biden kiegészít?je legyen. Sok vizet nem zavart az elmúlt három és fél esztend?ben. Ha hiszünk az „összeesküvésekben”, akkor nehéz elhessegetni a gondolatot: Harrist nem véletlenül az utolsó el?tti pillanatban dobták a mély vízbe.

Ugyanis aligha nyerte volna meg az el?választást. Ám így – miután az illetékesek megdolgozták Joe bácsit – a pártküldöttek már nem sokat vitatkoznak rajta, hanem örülnek, hogy van új jelölt. Az augusztusi demokrata konvenció formalitásnak ígérkezik. Ki van ez találva.

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló